

Dato: 4. juni 2024
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Sessie Holm-
Hemmingsen
Sagsnr.: 2023-08423
Dok.: 3039047

U D K A S T

Forslag
til
Lov om ændring af retsplejelov for Grønland
(Betalingspåkrav)

§ 1

I retsplejelov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 18. september 2023, som ændret ved lov nr. 1781 af 28. december 2023, § 2 i lov nr. 1782 af 28. december 2023, § 4 i lov nr. 1794 af 28. december og § 2 i lov nr. 411 af 23. april 2024, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 262 indsættes i *afsnit III*:

»Kapitel 22
Betalingspåkrav

§ 263. Reglerne i dette kapitel kan anvendes ved inddrivelse af forfaldne pengekrav på højst 100.000 kr., når kreditor ikke forventer, at skyldneren har indsigelser mod kravet eller vil gøre modkrav gældende. Renter og omkostninger medregnes ikke ved opgørelsen af kravets værdi.

Stk. 2. Er der angivet flere skyldnere i samme betalingspåkrav, anvendes reglerne i §§ 263 d-263 g for hver skyldner for sig.

§ 263 a. Inddrivelsen indledes ved indlevering af betalingspåkrav til Retten i Grønland.

Stk. 2. Såfremt kreditor anmoder om, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 2, er det en betingelse, at der er værneting i Grønland efter § 601, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3. Før betalingspåkravet indleveres til retten, skal der til skyldneren være sendt et påkrav, der opfylder betingelserne i stk. 4 og 5, og den frist, der er nævnt i stk. 5, skal være udløbet, medmindre overholdelse af disse bestemmelser vil medføre en nærliggende risiko for, at fordringen ellers ikke vil kunne inddrives.

Stk. 4. I påkravet skal tydeligt angives alle oplysninger, som er nødvendige for skyldnerens bedømmelse af fordringen.

Stk. 5. I påkravet skal angives en frist, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved der påføres skyldneren yderligere omkostninger. Fristen skal være mindst 14 dage fra afsendelsen af påkravet.

§ 263 b. Betalingspåkravet skal indeholde

- 1) parternes navne og adresser, herunder en adresse, hvortil meddelelser til kreditor kan sendes,
- 2) kreditors krav og
- 3) en beskrivelse af baggrunden for kreditors krav.

Stk. 2. Betalingspåkravet skal endvidere indeholde oplysning om,

- 1) hvorvidt kreditor ønsker betalingspåkravet forkyndt for skyldneren, såfremt udlæg er udelukket efter § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1,
- 2) hvorvidt kreditor ønsker, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning fra kreditor, såfremt skyldneren ikke fremsætter indsigelser, og
- 3) hvorvidt kreditor ønsker, at retssagsbehandling indledes på grundlag af betalingspåkravet uden indlevering af stævning, såfremt skyldneren fremsætter indsigelser.

Stk. 3. Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betalingspåkravets udformning, herunder om anvendelse af særlige blanketter og om indlevering af kopier af betalingspåkravet.

Stk. 4. Retten i Grønland vejleder om udfyldning af blanketter.

§ 263 c. Opfylder betalingspåkravet ikke kravene i §§ 263-263 b, afvises sagen ved en beslutning, der meddeles kreditor. Det samme gælder, hvis

kreditors krav ikke findes begrundet ved sagsfremstillingen. Efter kreditors anmodning skal afgørelsen om afvisning begrundes.

Stk. 2. Retten kan give kreditor en frist til at afhjælpe mangler som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Retten træffer afgørelse om betaling af sagsomkostninger og giver betalingspåkravet påtegning herom.

§ 263 d. Retten sørger for, at betalingspåkravet vedhæftet den i stk. 2 nævnte vejledning bliver forkyndt for skyldneren, medmindre udlæg er udelukket efter § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, og kreditor har anmodet om, at forkyndelse i så fald undlades, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Domstolsstyrelsen udarbejder en vejledning til skyldneren om retsvirkningerne af betalingspåkravet og om, hvad skyldneren bør foretage sig til varetagelse af sine interesser.

§ 263 e. Har skyldneren indsigelser mod kravet, skal skyldneren skriftligt give retten meddelelse herom inden 4 uger fra forkyndelsen af betalingspåkravet.

§ 263 f. Fremkommer der ikke rettidigt indsigelser mod kravet, jf. § 263 e, giver retten betalingspåkravet påtegning herom og underretter parterne. Såfremt kreditor har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 2, sender retten betalingspåkravet til kredsretten, og betalingspåkravet sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse. Såfremt kreditor ikke har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning, sender retten udskrift af betalingspåkravet til kreditor.

Stk. 2. Når betalingspåkravet har fået påtegning efter stk. 1, 1. pkt., har det samme bindende virkning som en dom.

Stk. 3. Skyldneren kan inden for en frist på 4 uger kræve sagen genoptaget. Anmodning skal fremsættes til Retten i Grønland. Fremsættes anmodningen til kredsretten, giver kredsretten straks Retten i Grønland meddelelse herom. Retten i Grønland kan undtagelsesvis genoptage sagen, hvis anmodning fremsættes senere, men inden 1 år. Genoptagelse kan betinges af, at skyldneren betaler eller stiller sikkerhed for de sagsomkostninger, der er pålagt.

Stk. 4. Genoptages sagen, annullerer retten påtegningen efter stk. 1, 1. pkt., og går frem efter § 263 g.

§ 263 g. Fremkommer der rettidigt indsigelser mod kravet, jf. § 263 e, og har kreditor anmodet om, at retssagsbehandling indledes uden indlevering af stævning, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 3, iværksætter retten retssagsbehandling på grundlag af betalingspåkravet, der sidestilles med en stævning. Har kreditor ikke anmodet om, at retssagsbehandling indledes uden indlevering af stævning, sendes betalingspåkravet til kreditor, og skyldneren underrettes herom.«

2. I § 598, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »tvangsfuldbyrdes,«: »betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, stk. 1,«.

3. I § 599 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, stk. 1, kan fuldbyrdes straks.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

4. I § 600, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

5. I § 609, stk. 3, indsættes efter »kendelser«: »samt betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, stk. 1,«.

6. Overskriften før § 708 affattes således:

»Borgerlige domssager og betalingspåkrav«.

7. I § 708 indsættes efter »1. instans«: »og betalingspåkrav«.

8. I § 708 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Afgiftspligten bortfalder, hvis forkyndelse af betalingspåkravet undlades, fordi udlæg er udelukket efter § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, og kreditor har anmodet om, at forkyndelse i så fald undlades, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 1.«

9. I § 715, nr. 1, indsættes efter »stævninger«: », betalingspåkrav«.

10. I § 720 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Når tvangsfuldbyrdelse iværksættes på grundlag af et betalingspåkrav i medfør af § 263 f, stk. 1, 2. pkt., betales ikke afgift efter stk. 1, nr. 1, jf. dog § 722.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning**
- 2. Betalingspåkrav**
 - 2.1. Gældende ret**
 - 2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning**
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Klimamæssige konsekvenser**
- 7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
- 8. Forholdet til EU-retten**
- 9. Hørte myndigheder og organisationer mv.**
- 10. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Regeringen ønsker et ligeværdigt, positivt og styrket partnerskab med Grønland i rigsfællesskabet. I fællesskab med Grønland vil regeringen derfor udvikle danske ansvarsområder, blandt andet ved at opdatere lovgivningen for Grønland på områder, som Danmark har ansvaret for. Det er vigtigt, at den lovgivning for Grønland, som Danmark har ansvaret for, er tidssvarende og af god kvalitet.

Naalakkersuisut har anmodet om, at der i grønlandsk retspleje indføres samme mulighed for forenklet behandling af inkassosager, som der er gældende i Danmark.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Naalakkersuisuts anmodning, og det foreslås på den baggrund, at der i retsplejelov for Grønland indsættes regler om betalingspåkrav.

Det bemærkes, at når der i lovforslagets bemærkninger henvises til »retsplejeloven«, sigtes der til retsplejelov for Grønland, medmindre andet er angivet.

2. Betalingspåkrav

2.1. Gældende ret

Retten i Grønland er 1. instans for civile retssager, jf. retsplejelovens § 57.

Parterne kan aftale, at en retssag, som hører under Retten i Grønland, skal behandles af kredsretten, jf. retsplejelovens § 202. Kredsretten kan dog uanset en sådan aftale henvise sagen til Retten i Grønland efter retsplejelovens § 56, hvis sagen angår særlig vanskelige faktiske eller retlige spørgsmål, sagen er af principiel karakter, eller sagen har særlig indgribende betydning for en part.

Der er ikke fastsat særlige regler om behandlingen af inkassosager, dvs. sager om pengekrav hvor skyldneren ikke har indsigelser mod kravet.

2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.1. Ved lov nr. 450 af 9. juni 2004, der trådte i kraft den 1. januar 2005, blev der indført nye regler om forenklet inkassoprocess i den danske retsplejelov med det formål at lette inddrivelsen af ubestridte pengekrav. Den forenkledede inkassoprocess, der er valgfri for fordringshaveren, indeholder følgende hovedelementer:

- Fordringshaveren skal indlevere et krav om betaling (betalingspåkrav) til fogedretten. Betalingspåkravet skal indeholde de samme oplysninger som en stævning i en inkassosag (navnlig parternes navne og adresser, kravet og begrundelsen herfor).

- Betalingspåkravet skal (efter fogedrettens indledende kontrol) forkyndes for skyldneren på samme måde som en stævning. Hvis skyldneren ikke kan acceptere kravet, skal skyldneren inden 14 dage skriftligt gøre indsigelse over for fogedretten. Indsigelsen behøver ikke at være nærmere begrundet.

- Hvis skyldneren *ikke* gør indsigelse inden 14 dage, giver fogedretten betalingspåkravet påtegning herom. Fogedretten underretter både fordrings-

haveren og skyldneren herom. Et betalingspåkrav med påtegning kan tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse og har samme bindende virkning som en dom. Det kan i betalingspåkravet angives, at sagen skal fortsætte med tvangsfuldbyrdelse uden fornyet anmodning fra fordringshaveren, hvis skyldneren ikke gør indsigelse.

- Hvis skyldneren gør indsigelse inden 14 dage, kan sagen ikke fortsætte som inkassosag. Tvisten må i så fald afgøres under en almindelig civil retssag. Det kan i betalingspåkravet angives, at sagen skal fortsætte med retssagsbehandling uden fornyet anmodning fra fordringshaveren, hvis skyldneren gør indsigelse.

2.2.2. Naalakkersuisut har anmodet om, at der i grønlandsk retspleje indføres samme mulighed for forenklet behandling af inkassosager, som der er gældende i Danmark.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Naalakkersuisuts anmodning.

2.2.3. Det foreslås på den baggrund, at der i den grønlandske retsplejelov indsættes regler om betalingspåkrav.

Betalingspåkrav er karakteriseret ved, at retten skal foretage en juridisk kontrol af betalingspåkravet, før det i givet fald forkyndes for skyldneren, svarende til den juridiske kontrol, som retten foretager før afsigelsen af en udeblivelsesdom i en civil retssag.

Da civile retssager og dermed den juridiske kontrol forud for afsigelse af en udeblivelsesdom foretages ved Retten i Grønland, foreslås det, at betalingspåkrav i Grønland skal behandles ved Retten i Grønland og ikke som i Danmark ved fogedretten.

Det foreslås i tilknytning hertil, at hvis skyldneren ikke har indsigelser mod kravet, og kreditor har anmodet om, at tvangsfuldbyrdelse i så fald iværksættes på grundlag af betalingspåkravet uden fornyet anmodning, skal Retten i Grønland sende betalingspåkravet til kredsretten, som derefter på grundlag heraf skal indlede tvangsfuldbyrdelse uden fornyet anmodning fra kreditor. Kreditor vil dermed ligesom i Danmark kunne få fastslået kravet og gennemført tvangsfuldbyrdelse i en sammenhængende sagsgang på grundlag af én anmodning.

Endvidere foreslås det, at kredsretten skal kunne modtage og videresende en anmodning fra skyldneren om genoptagelse af en sag om betalingspåkrav til Retten i Grønland.

Som følge af de grønlandske forhold foreslås det, at skyldnerens frist for at gøre indsigelse mod kravet i alle tilfælde skal være 4 uger fra forkyndelsen af betalingspåkravet, hvor fristen i Danmark er 14 dage, når forkyndelsen sker i Danmark, og 4 uger, når forkyndelsen sker i Grønland, på Færøerne eller i udlandet.

Endvidere foreslås det, at skyldneren i det påkrav, der som udgangspunkt skal sendes til skyldneren, før betalingspåkrav kan indleveres til retten, skal have en frist på mindst 14 dage til at betale kravet, uden at der påløber yderligere omkostninger, hvor fristen i Danmark er 10 dage.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at medføre merudgifter for domstolene på 0,5 mio. kr. i 2025 relateret til udvikling og implementering af en it-løsning til håndtering af betalingskrav samt ca. 0,2-0,3 mio. kr. i 2025 til den nødvendige kompetenceudvikling af medarbejdere ved bl.a. kredsretterne i Grønland som følge af ændringer i sagsbehandlingen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget giver mulighed for en forenklet behandling af sager om inddrivelse af pengekrav på højst 100.000 kr., når sagsøgte ikke har indsigelser mod kravet, hvilket forventes at kunne medføre en administrativ og økonomiske lettelse for virksomheder.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget giver mulighed for en forenklet behandling af sager om inddrivelse af pengekrav på højst 100.000 kr., når sagsøgte ikke har indsigelser mod kravet, hvilket forventes at kunne medføre en administrativ lettelse for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klima- eller miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [*] 2024 til den [*] 2024 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

[*]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at medføre merudgifter for domstolene på 0,5 mio. kr. i 2025 relateret til udvikling og implementering af en it-løsning til håndtering af betalingskrav samt ca. 0,2-0,3 mio. kr. i 2025 til den nødvendige kompetenceudvikling af medarbejdere ved bl.a. kredsretterne i Grønland som følge af ændringer i sagsbehandlingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget medfører udvikling og implementering af en it-løsning til håndtering af betalingskrav.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lettelse for virksomheder, der inddriver ubestridte pengekrav på højst 100.000 kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lettelse for virksomheder, der inddriver ubestridte pengekrav på højst 100.000 kr.	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Lettelse for borgere, der inddriver ubestridte pengekrav på højst 100.000 kr.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der foreslås et nyt *kapitel 22* om betalingspåkrav i retsplejelovens afsnit III om civile sagers behandling.

Reglerne om betalingspåkrav er et tilbud til kreditor, som kan anvendes, når betingelserne er opfyldt. Kreditor kan alternativt vælge at anlægge en almindelig retssag, selv om betingelserne for at indlevere et betalingspåkrav er opfyldt.

Der henvises generelt til pkt. 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til § 263

Den foreslåede § 263 angår anvendelsesområdet for det nye kapitel 22 om betalingspåkrav.

Det foreslås i § 263, *stk. 1*, at reglerne i dette kapitel kan anvendes ved inddrivelse af forfaldne pengekrav på højst 100.000 kr., når kreditor ikke forventer, at skyldneren har indsigelser mod kravet eller vil gøre modkrav gældende. Renter og omkostninger medregnes ikke ved opgørelsen af kravets værdi.

Reglerne om betalingspåkrav kan anvendes i alle sager, der hører under de almindelige domstole, jf. retsplejelovens § 1.

Der skal være tale om et forfaldent pengekrav. Det er uden betydning, hvad grundlaget for kravet er, eksempelvis en kontrakt, en skadegørende handling eller en offentligretlig forpligtelse. Kravet skal imidlertid være forfaldent og må ikke være betinget af en modydelse.

Kravet må højst være på 100.000 kr. Heri medregnes ikke renter og omkostninger. Med renter sigtes til renter af den hovedstol, som er genstand for betalingspåkravet. Såfremt betalingskravet kun omfatter renter – eksempelvis fordi hovedstolen allerede er betalt, eller fordi der allerede foreligger særligt retsgrundlag vedrørende hovedstolen, og

betalingspåkravet indleveres med henblik på afbrydelse af forældelse vedrørende senere påløbne renter – skal renterne dog medregnes og må højst udgøre 100.000 kr. Omkostninger omfatter i denne sammenhæng såvel udenretlige inkassoomkostninger som sagsomkostninger ved domstolsbehandlingen. Betalingspåkravet skal afvises, hvis det lyder på et højere beløb end 100.000 kr. eksklusive renter og omkostninger.

Der er ikke noget til hinder for, at kreditor indgiver forskellige betalingspåkrav om forskellige krav, der hver især ikke overstiger 100.000 kr. Der skal i så fald betales særskilt retsafgift for hvert betalingspåkrav, da det svarer til at indlevere flere stævninger om forskellige krav.

Der er heller ikke noget til hinder for, at kreditor i samme betalingspåkrav medtager flere krav, der til sammen ikke overstiger 100.000 kr., og der skal så kun betales én retsafgift. Kreditor kan imidlertid ikke få delvis medhold. Enten finder retten det samlede krav begrundet ved sagsfremstillingen, eller også afvises hele betalingspåkravet, medmindre kreditor inden en af retten fastsat frist berigtiger betalingspåkravet. Tilsvarende har den enkelte skyldner enten indsigelser eller ikke. Fremsætter en skyldner indsigelser, der udtrykkeligt er begrænset til en del af kravet, kan betalingspåkravet ikke i forhold til denne skyldner for nogen dels vedkommende gives påtegning om, at skyldneren ikke har fremsat indsigelser.

Endelig er det en betingelse, at kreditor ikke forventer, at skyldneren har indsigelser mod kravet eller vil gøre modkrav gældende.

Det foreslås i § 263, stk. 2, at hvis der er angivet flere skyldnere i samme betalingspåkrav, anvendes reglerne i §§ 263 d-263 g for hver skyldner for sig.

Forslaget indebærer, at hvis der er angivet flere skyldnere i et betalingspåkrav, skal de foreslåede regler i retsplejelovens §§ 263 d-263 g anvendes for hver skyldner for sig. Derimod skal de foreslåede regler i § 263, stk. 1, og §§ 263 a-263 c anvendes for betalingspåkravet under ét, uanset om der er angivet én eller flere skyldnere i betalingspåkravet. I det følgende redegøres der nærmere for anvendelsen af hver af de nævnte bestemmelser, når der er angivet flere skyldnere i samme betalingspåkrav.

At det foreslåede § 263, stk. 1, skal anvendes for betalingspåkravet som helhed, indebærer som også berørt ovenfor, at der for alle skyldneres

vedkommende skal være tale om inddrivelse af forfaldne pengekrav, *at* der ved ét betalingspåkrav højst kan inddrives 100.000 kr. i alt (ekskl. renter og omkostninger), og *at* kreditor for ingen af skyldnerne forventer, at de har indsigelser mod kravet eller vil gøre modkrav gældende. Beløbsmaksimummet på 100.000 kr. (ekskl. renter og omkostninger) indebærer, at der f.eks. kan fremsættes krav om betaling af 100.000 kr. mod to solidarisk hæftende skyldnere eller om, at to skyldnerne hver skal betale 50.000 kr. Derimod kan der ikke ved ét betalingspåkrav fremsættes krav om f.eks., at to skyldnere hver skal betale 60.000 kr.

At reglerne i den foreslåede § 263 a skal anvendes for betalingspåkravet som helhed, indebærer bl.a., at der skal være værneting i Grønland i forhold til alle skyldnere. Kravet i det foreslåede § 263 a, stk. 2, om, at der før betalingspåkravet indleveres til retten, skal være sendt et påkrav til skyldneren, skal også være opfyldt i forhold til alle skyldnerne.

Opfylder betalingspåkravet ikke kravene i § 263, stk. 1, og §§ 263 a-§ 263 b i forhold til alle skyldnerne, skal betalingspåkravet i sin helhed afvises efter § 263 c. Det samme gælder, hvis kreditors krav ikke findes begrundet ved sagsfremstillingen for så vidt angår en eller flere af skyldnerne, jf. forslaget til § 263 c, stk. 1, 2. pkt. Betalingspåkravet vil ikke kunne afvises efter den foreslåede § 263 c alene for nogle skyldneres vedkommende. Retten kan imidlertid efter det foreslåede § 263 c, stk. 2, give kreditor en frist til at afhjælpe mangler, og en afhjælpning kan også bestå i, at kreditor lader nogle af skyldnerne udgå af betalingspåkravet.

Reglerne i de foreslåede §§ 263 d-263 g skal som nævnt anvendes for hver skyldner for sig. Det skal således afgøres for hver skyldner for sig, om forkyndelse af betalingspåkravet skal undlades efter det foreslåede § 263 d, stk. 1, fordi udlæg er udelukket efter retsplejelovens § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, og kreditor har anmodet om, at forkyndelse i så fald undlades.

Fristen efter den foreslåede § 263 e for at fremkomme med indsigelser mod kravet skal for hver skyldner regnes fra forkyndelsen af betalingspåkravet for den pågældende skyldner. Påtegning efter det foreslåede § 263 f, stk. 1, 1. pkt., om, at der ikke rettidigt er fremkommet indsigelser, skal gives for så vidt angår hver skyldner, der ikke har gjort indsigelse inden for den frist, der gælder for den pågældende skyldner, og udlæg skal i givet fald iværksættes efter det foreslåede § 263 f, stk. 1, 2. pkt., i forhold til disse skyldnere.

Fristen for genoptagelse efter det foreslåede § 263 f, stk. 3, skal også regnes for hver skyldner i forhold til, hvornår betalingspåkravet har fået påtegning om, at den pågældende skyldner ikke rettidigt er fremkommet med indsigelser, og i givet fald genoptages sagen kun for så vidt angår skyldnere, der anmoder herom. Tilsvarende skal der gås frem efter den foreslåede § 477 g for hver skyldner, der rettidigt fremkommer med indsigelser, eller for hvem sagen genoptages.

Det følger af det anførte, at hvis kreditor har anmodet både om, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning, såfremt skyldneren ikke fremsætter indsigelser, og om, at retssagsbehandling indledes på grundlag af betalingspåkravet, såfremt skyldneren fremsætter indsigelser, vil det kunne forekomme, at udlæg iværksættes i forhold til én eller flere skyldnere samtidig med, at retssagsbehandling iværksættes i forhold til én eller flere andre skyldnere.

Til § 263 a

Den foreslåede § 263 a angår indledningen af en sag ved betalingspåkrav og betingelserne herfor.

Det foreslås i § 263 a, stk. 1, at inddrivelsen indledes ved indlevering af betalingspåkrav til Retten i Grønland.

Indleveringen af betalingspåkrav til retten er et retsligt skridt, der afbryder forældelse, jf. 1908-lovens § 2, 2. pkt.

Det er en forudsætning, at der er værneting for kravet i Grønland efter retsplejelovens almindelige regler i lovens kapitel 17.

Det foreslås i § 263 a, stk. 2, at hvis kreditor anmoder om, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning, jf. det § 263 b, stk. 2, nr. 2, er det en betingelse, at der er værneting i Grønland efter § 601, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor kreditor alene anmoder om at få etableret et tvangsfuldbyrdsgrundlag, vil alene værnetingsreglerne for civile retssager i retsplejelovens kapitel 17 gælde.

I de tilfælde, hvor kreditor ønsker udlæg foretaget uden fornyet anmodning, skal der derimod endvidere være værneting i Grønland efter retsplejelovens

§ 601, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., der indeholder de almindelige regler om værneting ved udlæg. Betalingspåkravet kan således i disse tilfælde kun indgives til Retten i Grønland, hvis der er værneting i Grønland både efter kapitel 17 og efter § 601, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

Retten i Grønland påser af egen drift, at der er værneting for sagen i Grønland, jf. herved den foreslåede § 263 c. Er der ikke værneting for sagen i Grønland, afvises sagen, jf. ligeledes den foreslåede § 263 c

Det foreslås i § 263 a, stk. 3, at før betalingspåkravet indleveres til retten, skal der til skyldneren være sendt et påkrav, der opfylder betingelserne i stk. 4 og 5, og den frist, der er nævnt i stk. 5, skal være udløbet, medmindre overholdelse af disse bestemmelser vil medføre en nærliggende risiko for, at fordringen ellers ikke vil kunne inddrives.

Det foreslås i § 263 a, stk. 4, at der i påkravet tydeligt skal angives alle oplysninger, som er nødvendige for skyldnerens bedømmelse af fordringen.

Det foreslås i § 263 a, stk. 5, at der i påkravet skal angives en frist, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved der påføres skyldneren yderligere omkostninger. Fristen skal være mindst 14 dage fra afsendelsen af påkravet.

De foreslåede § 263 a, stk. 3-5, indebærer, at betalingspåkrav først vil kunne indleveres til retten, når der til skyldneren er sendt et påkrav, der tydeligt angiver alle oplysninger, som er nødvendige for, at skyldneren dels kan identificere det fremsatte krav om betaling, dels kan bedømme retmæssigheden, herunder opgørelsen af kravet.

Kreditors og skyldnerens navn og adresse skal altid angives. Endvidere skal påkravet indeholde præcise oplysninger om det forhold, kravet støttes på, herunder i givet fald på hvilken måde en aftale er misligholdt.

Herudover skal kravet specificeres i hovedstol og rente. Omfatter kravet flere forskellige gældsposter til samme kreditor, skal hvert enkelt forhold behandles for sig. Endvidere skal grundlaget for renteberegningen angives. Der skal således oplyses om anvendte rentesatser, og fra hvilken dato rente er beregnet, bl.a. således at skyldner kan kontrollere, at der ikke opkræves forældede renter. Det anførte gælder for såvel morarente som kreditrente. Ved påløbne renter skal der oplyses om det rentebeløb, som skyldneren skal

betale. Oplysninger om eventuel fremtidig rente kan ske ved at angive rentesatsen.

Med hensyn til inkassoomkostninger skal der så vidt muligt oplyses om det beløb, som skyldneren kan komme til at betale i omkostninger, herunder om allerede påløbne omkostninger.

I påkravet skal endvidere angives en frist på mindst 14 dage, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved skyldneren påføres yderligere omkostninger. Betalingspåkrav kan dermed tidligst indleveres til retten, når den frist på mindst 14 dage, der er angivet i påkravet, er udløbet, uden at skyldneren har betalt. Der regnes kun med hele dage, og betalingspåkravet kan dermed tidligst indleveres til retten dagen efter, at fristen på 14 dage er udløbet.

Betalingspåkrav kan dog indgives uden at afvente udløbet af fristen på mindst 14 dage, hvis der er en nærliggende risiko for, at fordringen ellers ikke vil kunne inddrives. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis det er nødvendigt at foretage retslige skridt inden udløbet af fristen for at undgå, at kravet forældes.

Retten i Grønland skal af egen drift påse, at betingelserne i § 263 a, stk. 3-5, er opfyldt, og skal i benægtende fald afvise sagen, jf. den foreslåede § 263 c. Rettens prøvelse vil ske på grundlag af betalingspåkravet, der således skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at retten kan konstatere, at betingelsen om fremsendelse af påkrav til skyldneren er opfyldt. Retten vil dog eventuelt kunne give kreditor en frist til at afhjælpe eventuelle mangler ved betalingspåkravet i denne henseende, jf. den foreslåede regel i § 263 c, stk. 2.

Det kræves imidlertid ikke, at kreditor i betalingspåkravet beskriver indholdet af et forudgående påkrav til skyldneren så detaljeret, at retten kan kontrollere selve indholdet af påkravet. Det vil være tilstrækkeligt, at kreditor i betalingspåkravet angiver, at der på en nærmere angiven dato er fremsendt påkrav til skyldneren om betaling af det beløb, som er angivet i betalingspåkravet. Er betalingspåkravet en sammenlægning af flere krav, kan det være nødvendigt, at kreditor oplyser dato og beløb for påkravene vedrørende de enkelte delkrav.

Til § 263 b

Den foreslåede § 263 b angår kravene til betalingspåkravets indhold.

Det foreslås i § 263 b, stk. 1, at betalingspåkravet skal indeholde 1) parternes navne og adresser, herunder en adresse hvortil meddelelser til kreditor kan sendes, 2) kreditors krav og 3) en beskrivelse af baggrunden for kreditors krav.

Kravene svarer til nogle af de tilsvarende krav til stævninger, jf. retsplejelovens § 217, stk. 2.

Det vil imidlertid være tilstrækkeligt, at betalingspåkravet indeholder en kort beskrivelse af baggrunden for kreditors krav.

Der stilles ikke krav om, at relevante beviser skal angives, og der skal ikke vedlægges nogen bilag som dokumentation for kravet.

Retten i Grønland skal af egen drift påse, at kravene i stk. 1 er opfyldt, og skal i benægtende fald afvise sagen, jf. den foreslåede § 263 c. Retten vil dog eventuelt kunne give kreditor en frist til at afhjælpe mangler, jf. den foreslåede regel i § 263 c, stk. 2.

Det foreslås i § 263 b, stk. 2, at betalingspåkravet endvidere skal indeholde oplysning om, 1) hvorvidt kreditor ønsker betalingspåkravet forkyndt for skyldneren, såfremt udlæg er udelukket efter § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, 2) hvorvidt kreditor ønsker, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning fra kreditor, såfremt skyldneren ikke fremsætter indsigelser, og 3) hvorvidt kreditor ønsker, at retssagsbehandling indledes på grundlag af betalingspåkravet uden indlevering af stævning, såfremt skyldneren fremsætter indsigelser.

Det foreslåede § 263 b, stk. 2, opregner de valgmuligheder, kreditor vil have for behandlingen af betalingspåkravet.

Kreditor vil for det første kunne anmode om, at sagen sluttes og betalingspåkravet tilbagesendes, hvis udlæg er udelukket i medfør af fredningsreglen i retsplejelovens § 603, stk. 1, eller i medfør af konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, om anmeldt betalingsstandsning, konkurs, åbning af tvangsakkordforhandling og indledning af gældssanerings sag. I givet fald tilbagebetales retsafgiften, jf.

forslaget til retsplejelovens § 708, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8.

Kreditor vil for det andet have to valgmuligheder, hvis skyldneren ikke fremsætter indsigelser. Kreditor vil kunne vælge blot at få en udskrift af betalingspåkravet med rettens påtegning om, at skyldneren ikke rettidigt har fremsat indsigelser. Betalingspåkravet med påtegning vil have samme retskraft som en dom, jf. forslaget til § 263 f, stk. 2, og vil senere kunne anvendes som grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. retsplejelovens § 598, stk. 1, nr. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2.

Kreditor vil alternativt kunne vælge at få foretaget udlæg uden fornyet anmodning herom. Indleveringen af betalingspåkravet til Retten i Grønland vil i så fald fungere som en anmodning både om forkyndelse af betalingspåkravet for skyldneren og som en anmodning om efterfølgende tvangsfuldbyrdelse, hvis skyldneren ikke fremsætter indsigelser.

Endelig vil kreditor tilsvarende have to valgmuligheder, hvis skyldneren fremsætter indsigelser: at få betalingspåkravet tilbage eller at få sagen fortsat som en civil retssag, således at betalingspåkravet træder i stedet for en stævning.

Af hensyn til sagens behandling vil det være nødvendigt, at kreditor har angivet sine valg på disse tre punkter i betalingspåkravet. Rent praktisk vil det ske ved afkrydsning på en standardblanket, jf. nedenfor om stk. 3.

Sagen må derfor afvises, hvis kreditor ikke har tilkendegivet sine valg, jf. den foreslåede § 263 c. Det vil dog normalt være naturligt at give kreditor en frist til at afhjælpe manglen, jf. den foreslåede regel i § 263 c, stk. 2.

Det foreslås i § 263 b, stk. 3, at Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betalingspåkravets udformning, herunder om anvendelse af særlige blanketter og om indlevering af kopier af betalingspåkravet.

For Danmarks vedkommende henvises til Domstolsstyrelsens bekendtgørelse nr. 352 af 7. april 2015.

Det bemærkes, at en tilsvarende grønlandsk blanket også vil skulle udformes på grønlandsk, enten i form af en dobbeltsproget

grønlandsk/dansk blanket eller i form af en grønlandssproget og en dansksproget version af blanketten.

Det foreslås i § 263 b, stk. 4, at Retten i Grønland vejleder om udfyldning af blanketter.

Det betyder, at kreditor vil kunne få vejledning fra Retten i Grønland med hensyn til, hvordan betalingspåkravsblanketten skal udfyldes.

Til § 263 c

Den foreslåede § 263 c indeholder regler om rettens indledende kontrol af betalingspåkravet.

Det foreslås i § 263 c, stk. 1, at hvis betalingspåkravet ikke opfylder kravene i §§ 263-263 b, afvises sagen ved en beslutning, der meddeles kreditor. Det samme gælder, hvis kreditors krav ikke findes begrundet ved sagsfremstillingen. Efter kreditors anmodning skal afgørelsen begrundes.

Skyldneren forventes som udgangspunkt ikke at have indsigelser, og betalingspåkravet som forkyndt af retten vil derfor som regel automatisk få retskraft, når fristen for at fremkomme med indsigelser er udløbet, jf. forslaget til § 263 f.

Af hensyn til skyldnerens retssikkerhed er det derfor efter det foreslåede § 263 c, stk. 1, 1. pkt., en betingelse for, at retten kan forkynde betalingspåkravet, at sagen er omfattet af den foreslåede § 263, og at betalingspåkravet opfylder kravene i §§ 263 a og 263 b. Retten kan give kreditor en frist til at afhjælpe eventuelle mangler, jf. nedenfor om det foreslåede stk. 2, men afhjælpes sådanne mangler ikke, skal sagen afvises.

Der er ikke som ved stævninger mulighed for at forkynde et mangelfuldt påkrav, der dog kan danne grundlag for behandling af sagen. Dette skyldes blandt andet, at der ved forkyndelse af en stævning ikke er taget stilling til, om der kan afsiges udeblivelsesdom, hvis sagsøgte ikke svarer. I modsætning hertil gør beslutningen om forkyndelse af et betalingspåkrav endeligt op med, at kravet kan tillægges retskraft og kan tvangsfuldbyrdes, hvis skyldneren ikke gør indsigelse.

Betalingspåkravet skal derfor også afvises, hvis kreditors krav ikke findes begrundet ved sagsfremstillingen, jf. det foreslåede § 263 c, stk. 1, 2. pkt. Det er forudsat, at rettens kontrol af betalingspåkravet i denne henseende skal være identisk med den kontrol af stævninger, der efter gældende regler og praksis foretages ved afsigelse af udeblivelsesdomme i medfør af retsplejelovens § 221.

I de tilfælde, hvor kreditors krav ikke findes begrundet ved sagsfremstillingen, vil rettens reaktion også være afvisning (eller at give frist til afhjælpning af mangler, jf. det foreslåede § 263 c, stk. 2). Der kan ikke blive tale om »frifindelse« af skyldneren, hverken helt eller delvis.

Dette gælder også med hensyn til renter og udenretlige inkassoomkostninger. Hvis betalingspåkravet indeholder krav om betaling af renter eller udenretlige inkassoomkostninger, som ikke findes begrundet ved sagsfremstillingen, kan retten kun afvise sagen eller anmode kreditor om at berigtige betalingspåkravet (afhjælpe manglen). Nægter kreditor at frafalde krav på renter eller udenretlige inkassoomkostninger, som retten finder uhjemlede, skal retten afvise sagen ved en beslutning, der efter anmodning skal begrundes, og kreditor vil kunne kære afgørelsen om afvisning efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43.

Derimod fastsættes de egentlige sagsomkostninger for selve betalingspåkravssagen af retten, jf. nedenfor om det foreslåede stk. 3.

Det foreslås i § 263 c, stk. 2, at retten kan give kreditor en frist til at afhjælpe mangler som nævnt i stk. 1.

Det er overladt til rettens skøn, om retten vil give frist til afhjælpning af mangler eller straks vil afvise sagen. Der kan i almindelighed være større anledning til at give frist til afhjælpning, når betalingspåkrav indleveres af en ikke-professionel part, eller når manglen er udtryk for, at retten med hensyn til et hidtil uafklaret juridisk spørgsmål har anlagt en anden fortolkning end kreditor. Der kan omvendt i almindelighed være mindre anledning til at give frist til afhjælpning, når betalingspåkrav indleveres af en professionel part og manglen kan være udtryk for manglende omhu.

Den praktiske forskel mellem frist til afhjælpning og afvisning vil navnlig være, at hvis kreditor efter en afvisning af sagen indleverer et nyt betalingspåkrav, hvor manglen er afhjulpet, skal der betales ny retsafgift for beta-

lingspåkravet. Hvis retten giver kreditor frist til at afhjælpe mangler ved betalingspåkravet, vil kreditor derimod efter at have afhjulpet manglerne kunne få behandlet det tilrettede betalingspåkrav uden at skulle betale ny retsafgift.

Det foreslås i § 263 c, stk. 3, at retten træffer afgørelse om betaling af sagsomkostninger og giver betalingspåkravet påtegning herom.

Sagsomkostningerne vil omfatte retsafgiften samt kreditors udgifter til professionel partsrepræsentant, hvis betalingspåkravet er indleveret til retten af en professionel partsrepræsentant for kreditor. Det forudsættes i den forbindelse, at de vejledende takster for udmåling af sagsomkostninger til dækning af advokatsalær i inkassoretssager, som udarbejdes af præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, også skal anvendes i forbindelse med betalingspåkrav.

Retten vil skulle fastsætte sagsomkostningerne i forbindelse med den indledende kontrol af betalingspåkravet. Beløbet vil blive påført betalingspåkravet, sådan at skyldneren ved forkyndelsen af betalingspåkravet oplyses om det samlede beløb, der skal betales, hvis skyldneren ikke gør indsigelse.

Retten afgørelse om sagsomkostninger deler skæbne med betalingspåkravet. Såfremt skyldneren rettidigt gør indsigelse, får afgørelsen om sagsomkostninger således ikke nogen virkning.

Beslutningen om at forkynde et betalingspåkrav indebærer samme stillingtagen til kravet og sagsfremstillingen som afsigelsen af en udeblivelsesdom. Beslutningen skal derfor træffes af en jurist. Dette forhindrer ikke, at Retten i Grønland tilrettelægger arbejdet på den måde, at rettens kontorpersonale foretager en indledende sagsbehandling og på grundlag heraf afgiver indstilling til en jurist om, hvorvidt betalingspåkravet skal forkyndes.

Til § 263 d

Den foreslåede § 263 d indeholder regler om forkyndelse af betalingspåkravet.

Det foreslås i § 263 d, stk. 1, at retten sørger for, at betalingspåkravet vedhæftet den i stk. 2 nævnte vejledning bliver forkyndt for skyldneren, medmindre udlæg er udelukket efter § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, og kreditor har anmodet om, at forkyndelse i så fald undlades, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 1.

Retten skal sørge for at lade betalingspåkravet forkynde, medmindre (1) sagen afvises efter den foreslåede § 263 c, eller (2) udlæg er udelukket efter fredningsreglen i retsplejelovens § 603, stk. 1, eller efter konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, om anmeldt betalingsstandsning, konkurs, åbning af tvangsakkordforhandling og indledning af gældssanerings sag, og kreditor har anmodet om, at forkyndelse undlades i denne situation.

Det foreslås i § 263 d, stk. 2, at Domstolsstyrelsen udarbejder en vejledning til skyldneren om retsvirkningerne af betalingspåkravet og om, hvad skyldneren bør foretage sig til varetagelse af sine interesser.

For Danmarks vedkommende henvises til bilag 2 til Domstolsstyrelsens bekendtgørelse nr. 352 af 7. april 2015.

Det bemærkes, at en tilsvarende grønlandsk vejledning også vil skulle udformes på grønlandsk, enten i form af en dobbeltsproget grønlandsk/dansk vejledning eller i form af en grønlandsksproget og en dansksproget version af vejledningen.

Bortset fra den særlige regel om, at forkyndelse – hvis kreditor har anmodet om det – undlades, når udlæg er udelukket efter retsplejelovens § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, svarer den foreslåede § 263 d til retsplejelovens § 219 om forkyndelse af stævninger.

I de tilfælde, hvor forkyndelse undlades under henvisning til retsplejelovens § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, og kreditors anmodning, sendes betalingspåkravet til kreditor med oplysning om, at de nævnte bestemmelser er til hinder for udlæg. Endvidere tilbagebetales retsafgiften, jf. forslaget til retsplejelovens § 708, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8.

Til § 263 e

Den foreslåede § 263 e indeholder regler om skyldnerens mulighed for at gøre indsigelse mod kravet.

Det foreslås, at hvis skyldneren har indsigelser mod kravet, skal skyldneren skriftligt give retten meddelelse herom inden 4 uger fra forkyndelsen af betalingspåkravet.

Det vil være tilstrækkeligt, at skyldneren skriftligt og med fornøden identifikation af sagen giver Retten i Grønland en ganske kort meddelelse, hvoraf det fremgår, at skyldneren ikke godkender kravet. Et udsagn som »jeg har indsigelser mod kravet« eller »jeg accepterer ikke kravet« vil for eksempel være tilstrækkeligt, og meddelelsen behøver ikke at oplyse, hvad indsigelserne går ud på.

Skyldnerens frist for at gøre indsigelse vil i alle tilfælde være 4 uger fra forkyndelsen af betalingspåkravet, og Retten i Grønland vil ikke kunne tage hensyn til en indsigelse, som indgives til retten efter fristens udløb, uanset om retten endnu ikke har givet betalingspåkravet påtegning efter det foreslåede § 263 f, stk. 1. Retten vil dog i forbindelse med underretningen af skyldneren om påtegningen efter det foreslåede § 263 f, stk. 1, kunne vejlede skyldneren om adgangen til at kræve sagen genoptaget efter det foreslåede § 263 f, stk. 3.

Retten vil også kunne vejlede skyldneren om adgangen til at kræve sagen genoptaget, hvis retten modtager en indsigelse fra skyldneren, efter at retten har givet betalingspåkravet påtegning.

Til § 263 f

Den foreslåede § 263 f indeholder regler om retsvirkningerne, hvis skyldneren ikke rettidigt fremkommer med indsigelser mod betalingspåkravet.

Det foreslås i § 263 f, stk. 1, at hvis der ikke rettidigt fremkommer indsigelser mod kravet, giver retten betalingspåkravet påtegning herom og underretter parterne. Såfremt kreditor har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 2, sender retten betalingspåkravet til kredsretten, og betalingspåkravet sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse. Såfremt kreditor ikke har anmodet om

foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning, sender retten udskrift af betalingspåkravet til kreditor.

Som anført i bemærkningerne til den foreslåede § 263 c skal retten før forkyndelsen af betalingspåkravet kontrollere, at betalingspåkravet kan tillægges retskraft og kan fuldbyrdes, hvis skyldneren ikke gør indsigelse. Rettens påtegning efter det foreslåede § 263 f, stk. 1, 1. pkt., vil derfor være en rent administrativ ekspedition og vil kunne gives af rettens kontorphonale.

Når retten har givet betalingspåkravet påtegning om, at skyldneren ikke rettidigt er fremkommet med indsigelser, afhænger den videre sagsgang af, hvad kreditor har valgt.

Hvis kreditor har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning herom, skal Retten i Grønland sende betalingspåkravet til kredsretten, og betalingspåkravet sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse. Retten i Grønland vil skulle sende betalingspåkravet til den kredsret, som er stedligt kompetent i forhold til skyldneren, jf. retsplejelovens § 601, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., der ikke foreslås ændret. Kredsretten skal derefter iværksætte tvangsfuldbyrdelse på grundlag af betalingspåkravet, der sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, jf. det foreslåede § 263 f, stk. 1, 2. pkt.

Retten i Grønland vil have kontrolleret værnetingsgrundlaget før forkyndelsen af påkravet, jf. de foreslåede regler i § 263 b, stk. 2, og § 263 c. Der vil derfor ikke skulle ske ny prøvelse efter retsplejelovens § 601. Betalingspåkravet med påtegning efter § 263 f, stk. 1, 1. pkt., vil udgøre tvangsfuldbyrdesgrundlaget, jf. retsplejelovens § 598, stk. 1, nr. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2. Kravene i retsplejelovens § 601, stk. 4, til anmodningen om tvangsfuldbyrdelse vil derfor også være opfyldt. Samlet set vil der derfor ikke kunne blive tale om afvisning efter retsplejelovens § 602 om manglende kompetence, utilstrækkeligt grundlag for tvangsfuldbyrdelse eller manglende oplysninger eller dokumenter.

Derimod vil fredningsreglen i retsplejelovens § 603, stk. 1, finde anvendelse. Fredningsreglen vil også finde anvendelse, selv om Retten i Grønland efter kreditors anmodning allerede før forkyndelsen af påkravet har foretaget prøvelse efter denne bestemmelse, jf. de foreslåede regler i § 263 b, stk. 2, nr. 1, og § 263 d, stk. 1. Det kan nemlig eventuelt i mellemtiden

ved en anden fogedforretning være konstateret, at det ikke er muligt at opnå dækning hos skyldneren.

I øvrigt skal tvangsfuldbyrdelsen ske efter de almindelige regler i retsplejelovens §§ 604 og følgende. Det bemærkes, at der efter forslaget ikke vil gælde nogen fuldbyrdelsesfrist, dvs. tvangsfuldbyrdelse vil kunne ske straks, jf. det foreslåede § 599, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 3).

Som nævnt vil betalingspåkravet være sidestillet med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse. Dette indebærer blandt andet, at prioritetsstillingen for udlæg, jf. retsplejelovens § 614, stk. 3, vil skulle regnes fra indleveringen af betalingspåkravet til Retten i Grønland.

Hvis kreditor *ikke* har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning herom, sender retten en udskrift af betalingspåkravet (med påtegning) til kreditor, jf. det foreslåede § 263 f, stk. 2, 3. pkt.

Kreditor vil senere kunne indgive anmodning om tvangsfuldbyrdelse på grundlag af betalingspåkravet, men der vil så skulle ske fornyet prøvelse bl.a. efter retsplejelovens §§ 601-603, og der vil også skulle betales ny retsafgift.

Det foreslås i § 263 f, stk. 2, at når betalingspåkravet har fået påtegning efter stk. 1, 1. pkt., har det samme bindende virkning som en dom.

Det betyder, at et betalingspåkrav, der har fået påtegning efter det foreslåede § 263 f, stk. 1, 1. pkt., vil have samme bindende virkning (retskraft) som en dom. Betalingspåkravet vil således hindre, at der senere anlægges retssag om samme krav, og dette vil gælde for begge parter. Betalingspåkravet vil endvidere udgøre et særligt retsgrundlag efter 1908-lovens § 1, stk. 2, således at kravet bringes ind under 20-årig forældelse efter danske lov 5-14-4. Udenretlige inkassoomkostninger, som er medtaget i betalingspåkravet og tillagte sagsomkostninger samt renter frem til den dag, hvor retten giver betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser, vil også være underlagt 20-årig forældelse efter Danske Lov 5-14-4. Fremtidige renter vil derimod være underlagt 1908-lovens 5-årige forældelse.

Det foreslås i § 263 f, stk. 3, at skyldneren inden for en frist på 4 uger kan kræve sagen genoptaget. Anmodning skal fremsættes til Retten i Grønland. Fremsættes anmodningen til kredsretten, giver kredsretten straks Retten i

Grønland meddelelse herom. Retten i Grønland kan undtagelsesvis genoptage sagen, hvis anmodning fremsættes senere, men inden 1 år. Genoptagelse kan betinges af, at skyldneren betaler eller stiller sikkerhed for de sagsomkostninger, der er pålagt.

Det betyder, at skyldneren vil have mulighed for at få sagen genoptaget efter tilsvarende regler, som gælder for genoptagelse af en sag, når der er afsagt udeblivelsesdom, jf. retsplejelovens § 232. Skyldneren vil således have krav på, at sagen genoptages, hvis anmodning herom fremsættes inden 4 uger efter, at retten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke rettidigt er fremkommet indsigelser.

Anmodningen skal fremsættes til Retten i Grønland, men hvis skyldneren fremsætter anmodningen til kredsretten, eksempelvis i forbindelse med en tvangsfuldbyrdelse af betalingspåkravet, skal kredsretten sørge for straks at give Retten i Grønland meddelelse herom.

Retten vil kunne betinge genoptagelse af, at skyldneren betaler de sagsomkostninger, der er pålagt skyldneren, eller stiller sikkerhed for betalingen, men bortset herfra vil skyldneren have et absolut krav på genoptagelse, når anmodningen fremsættes inden for 4-ugers fristen. Sagsomkostningerne omfatter retsafgiften og eventuelle udgifter til professionel partsrepræsentant i forbindelse med indleveringen af betalingspåkravet, hvorimod udenretlige inkassoomkostninger ikke er omfattet.

Indgives anmodningen om genoptagelse senere end 4 uger efter, at retten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke rettidigt er modtaget indsigelser, vil genoptagelse derimod kun kunne ske undtagelsesvis. Adgangen til genoptagelse forudsættes administreret på samme måde som reglen i retsplejelovens § 232 om genoptagelse af udeblivelsesdomme. Der vil således navnlig kunne tages hensyn til, om det er undskyldeligt, at anmodningen om genoptagelse ikke er indgivet tidligere.

Det foreslås i § 263 *f, stk. 4*, at hvis sagen genoptages, annullerer retten påtegningen efter stk. 1, 1. pkt., og går frem efter § 263 g.

Det betyder, at retsvirkningen af en genoptagelse af sagen er, at påtegningen efter stk. 1, 1. pkt., annulleres. Betalingspåkravet vil herefter ikke længere kunne tvangsfuldbyrdes, og et eventuelt allerede foretaget udlæg på

grundlag af betalingspåkravet vil skulle ophæves, jf. herved retsplejelovens § 610, nr. 5.

Den videre sagsgang efter en genoptagelse af sagen vil afhænge af, hvad kreditor har valgt for det tilfælde, at skyldneren fremsætter indsigelser mod kravet, jf. nærmere den foreslåede § 263 g.

Til § 263 g

Den foreslåede § 263 g indeholder regler om, hvad der skal ske, når skyldneren rettidigt meddeler retten at have indsigelser mod kreditors krav.

Det foreslås, at hvis der rettidigt fremkommer indsigelser mod kravet, jf. § 263 e, og kreditor har anmodet om, at retssagsbehandling indledes uden indlevering af stævning, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 3, iværksætter retten retssagsbehandling på grundlag af betalingspåkravet, der sidestilles med en stævning. Har kreditor ikke anmodet om, at retssagsbehandling indledes uden indlevering af stævning, sendes betalingspåkravet til kreditor, og skyldneren underrettes herom.

Det betyder, at hvis kreditor har anmodet om, at retssagsbehandling i denne situation indledes uden indlevering af stævning, skal retten drage omsorg for, at retssagsbehandling indledes, idet betalingspåkravet sidestilles med en stævning, jf. det foreslåede § 263 g, 1. pkt.

Da betalingspåkravet allerede er forkyndt, betyder det, at retten pålægger skyldneren, der nu er at anse som sagsøgt, at svare efter reglerne i retsplejelovens § 220, og at sagen herefter fortsætter ved Retten i Grønland som en civil retssag.

Hvis skyldnerens indsigelser mod betalingspåkravet er udførligt begrundet, vil retten også kunne behandle indsigelserne som et svarskrift og dermed undlade at pålægge skyldneren/sagsøgte at svare efter reglerne i retsplejelovens § 220. I givet fald vil retten meddele skyldneren/sagsøgte, at der nu er indledt retssag, og at de modtagne indsigelser vil blive anset som sagsøgtes svarskrift, medmindre sagsøgte inden for en nærmere angiven frist fremkommer med et supplerende svar.

Det bemærkes, at da betalingspåkravet sidestilles med en stævning, anses retssag for anlagt ved indleveringen af betalingspåkravet til retten. Dette vil

eksempelvis gælde i relation til begyndelsestidspunktet for beregning af procesrente. Det vil også kunne have betydning i relation til, om en anden retssag om samme krav mellem samme parter skal afvises (*litis pendens*). Hvis den anden retssag er anlagt efter indleveringen af betalingspåkravet til retten, vil den retssag, der indledes på grundlag af betalingspåkravet, således blive anset for at være anlagt først.

Hvis kreditor har anmodet om, at retssagsbehandling *ikke* indledes uden indlevering af stævning, såfremt skyldneren rettidigt fremsætter indsigelser, vil sagen være slut. Betalingspåkravet skal sendes til kreditor, og både kreditor og skyldneren skal underrettes om, at der er modtaget indsigelser, og at sagen er afsluttet, jf. det foreslåede § 263 g, 2. pkt.

Til nr. 2

Retsplejelovens § 598 angår grundlaget for tvangsfuldbyrdelse.

Det foreslås i § 598, *stk. 1, nr. 1*, efter ”tvangsfuldbyrdes” at indsætte ”betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, stk. 1”.

Det betyder, at betalingspåkrav, der er kontrolleret af Retten i Grønland og forkyndt for skyldneren, uden at denne rettidigt har fremsat indsigelser mod kravet, vil kunne tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse på linje med en dom, når retten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Retsplejelovens § 599 angår fuldbyrdelsesfristen for de forskellige tvangsfuldbyrdelsesgrundlag nævnt i § 598.

Det foreslås at indsætte et nyt § 599, *stk. 2*, hvorefter betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, stk. 1, kan fuldbyrdes straks.

Det betyder, at betalingspåkrav, der er kontrolleret af Retten i Grønland og forkyndt for skyldneren, uden at denne rettidigt har fremsat indsigelser mod kravet, vil kunne fuldbyrdes straks efter, at retten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Retsplejelovens § 600 angiver, hvornår anmodning om tvangsfuldbyrdelse kan indgives.

Det foreslås i § 600, stk. 1, 2. pkt., at ændre henvisningen til § 599, stk. 6, til en henvisning til § 599, stk. 7.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt § 599, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, hvorved det gældende § 599, stk. 6, bliver § 599, stk. 7.

Forslaget medfører ingen realitetsændringer.

Til nr. 5

Retsplejelovens § 609 angår fogedrettens prøvelse af indsigelser mod grundlaget for tvangsfuldbyrdelsen.

Det fremgår af § 609, stk. 3, at indsigelser mod rigtigheden af domme og kendelser og indsigelser mod indenretlige forlig, som angår rettens virksomhed, ikke kan gøres gældende under tvangsfuldbyrdelsen.

Det foreslås i § 609, stk. 3, efter ”kendelser” at indsætte ”samt betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, stk. 1”.

Det betyder, at indsigelser mod rigtigheden af betalingspåkrav med påtegning efter retsplejelovens § 263 f, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1, ikke vil kunne gøres gældende under tvangsfuldbyrdelsen.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at betalingspåkrav, der er kontrolleret af Retten i Grønland og forkyndt for skyldneren, uden at denne rettidigt har fremsat indsigelser mod kravet, skal have samme bindende virkning som en dom, når retten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser, jf. retsplejelovens § 263 f, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Retsplejelovens kapitel 55, som har overskriften ”Afgifter i borgerlige domssager i 1. instans”, angår dels borgerlige domssager, jf. overskriften før § 708, dels bevisoptagelse mv., jf. overskriften før § 718.

Det foreslås, at overskriften før § 708 affattes ”*Borgerlige domssager og betalingspåkrav*”.

Forslaget indebærer, at retsplejelovens §§ 708-717 vil gælde i sager om betalingspåkrav, i det omfang reglerne efter deres indhold er relevante, jf. herved også de foreslåede ændringer af §§ 708 og 715 (lovforslagets § 1, nr. 7-9).

Retsplejelovens § 708 foreslås ændret, så der skal betales samme retsafgift på 500 kr. for betalingspåkrav som for borgerlige domssager i 1. instans, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Retsplejelovens § 709 indebærer, at der alene vil skulle betales én retsafgift på 500 kr. for et betalingspåkrav, selv om betalingspåkravet indeholder krav mod flere skyldnere. Det bemærkes, at der foreslås en beløbsgrænse på 100.000 kr. for betalingskrav, og at der derfor ikke ved ét betalingspåkrav vil kunne kræves mere end 100.000 kr. i alt, jf. den foreslåede § 263 og bemærkningerne hertil (lovforslagets § 1, nr. 1).

Retsplejelovens §§ 710 og 711 om adcitationssøgsmål, interventionssøgsmål og sagsøgte modkrav til selvstændig dom vil ikke være relevante for betalingspåkrav.

Retsplejelovens § 712 vil som udgangspunkt ikke være relevant for betalingspåkrav, men indebærer dog, at hvis et betalingspåkrav fejlagtigt indleveres til kredsretten, og kredsretten afviser sagen i stedet for at henvise den til Retten i Grønland, skal der ikke betales retsafgift igen, hvis betalingspåkravet indleveres til Retten i Grønland inden 3 måneder efter afvisningen. Et andet formentlig lige så sjældent forekommende tilfælde kunne være, at sagen afvises som følge af manglende værneting i Grønland, hvor skyldneren efterfølgende får værneting i Grønland. Er der gået mindre

end 3 måneder efter afvisningen, vil betalingspåkravet kunne indleveres igen, uden at der skal betales ny retsafgift.

Retsplejelovens § 713 vil ikke være relevant for selve sagen om betalingspåkrav, men hvis skyldneren fremsætter indsigelser, og kreditor har anmodet om, at der i så fald indledes retssagsbehandling uden fornyet anmodning, indebærer retsplejelovens § 713, at hvis sagen efter indledningen af retssagsbehandling oversendes til behandling ved Grønlands Forbrugerudvalg, jf. retsplejelovens § 225, stk. 2, og kreditor herefter hæver sagen, vil den betalte retsafgift for betalingspåkravet kunne forlanges tilbagebetalt.

Retsplejelovens § 714 indebærer, at hvis en sag om betalingspåkrav efter kære til Grønlands Landsret hjemvises til Retten i Grønland, skal der ikke betales ny retsafgift for den fornyede behandling af betalingspåkravet ved Retten i Grønland.

Retsplejelovens § 715 foreslås ændret, så det fremgår, at afgiftspligten for betalingspåkrav indtræder, når betalingspåkravet indleveres til retten, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Retsplejelovens § 716 om afgiftsfri sager vil ikke være relevant for betalingspåkrav, og § 717 om fri proces og statstjenestemænd, der anlægger sag efter ordre, vil næppe heller i praksis få betydning for betalingspåkrav.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 og 8

Retsplejelovens § 708 fastsætter, at der for borgerlige domssager i 1. instans svares en afgift på 500 kr.

Det foreslås i § 708 efter ”1. instans” at indsætte ”og betalingspåkrav”.

Det betyder, at der for betalingspåkrav ligesom for borgerlige domssager i 1. instans skal betales en retsafgift på 500 kr.

Afgiftspligten indtræder ved indleveringen af betalingspåkravet til Retten i Grønland, jf. retsplejelovens § 715, nr. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 9.

Retten i Grønland vil ikke skulle begynde prøvelsen af betalingspåkravet, før retsafgiften er betalt.

Betales afgiften ikke efter påkrav, kan retten fastsætte en frist for afgiftens betaling, og hvis afgiften herefter ikke betales inden fristens udløb, betragtes anmodningen om behandling af betalingspåkravet som bortfaldet, jf. retsplejelovens § 737, stk. 1, 2. og 3. pkt., der ikke foreslås ændret.

Det foreslås at indsætte et nyt § 708, stk. 2, hvorefter afgiftspligten bortfalder, hvis forkyndelse af betalingspåkravet undlades, fordi udlæg er udelukket efter § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, og kreditor har anmodet om, at forkyndelse i så fald undlades, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 1.

Det betyder, at afgiftspligten bortfalder, når udlæg er udelukket efter de nævnte bestemmelser, og kreditor i betalingspåkravet har valgt, at betalingspåkravet i så fald ikke skal forkyndes for skyldneren, sådan at sagen afsluttes uden stillingtagen til, om kreditors krav er berettiget.

Retsafgiften skal ikke tilbagebetales i andre tilfælde, herunder når betalingspåkravet afvises på grund af mangler, eller fordi kravet ikke er begrundet ved sagsfremstillingen, eller når sagen i overensstemmelse med kreditors valg i betalingspåkravet afsluttes, efter at skyldneren har gjort indsigelse mod kravet, og dermed uden rettens stillingtagen til, om kravet er berettiget.

Retsafgiften skal heller ikke betales i tilfælde, hvor Retten i Grønland giver betalingspåkravet påtegning om, at skyldneren ikke har fremsat indsigelser, og sender betalingspåkravet til kredsretten med henblik på tvangsfuldbyrdelse, hvorefter kredsretten nægter at foretage udlæg i medfør af retsplejelovens § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, idet udlæg nu – i modsætning til da Retten i Grønland traf afgørelse om forkyndelse af betalingspåkravet – er udelukket efter en af disse bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Retsplejelovens § 715 angår afgiftspligtens indtræden.

Det fremgår af retsplejelovens § 715, nr. 1, at afgiftspligten for stævninger og andre processkrifter af afgiftspligtigt indhold indtræder ved indleveringen.

Det foreslås i § 715, nr. 1, efter ”stævninger” at indsætte ”betalingspåkrav”.

Forslaget indebærer, at afgiftspligten for betalingspåkrav vil indtræde ved indleveringen af betalingspåkravet til retten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Retsplejelovens § 720 angår retsafgiften for fogedforretninger.

Det fremgår af retsplejelovens § 720, stk. 1, nr. 1, at der for udlæg svares en afgift på 300 kr.

Det foreslås at indsætte et nyt § 720, stk. 2, som fastsætter, at når tvangsfuldbyrdelse iværksættes på grundlag af et betalingspåkrav i medfør af § 263 f, stk. 1, 2. pkt., betales ikke afgift efter stk. 1, nr. 1, jf. dog § 722.

Forslaget indebærer, at når skyldneren ikke fremsætter indsigelser mod betalingspåkravet, og Retten i Grønland i overensstemmelse med kreditors valg i betalingspåkravet herefter sender betalingspåkravet med påtegning til kredsretten, sådan at betalingspåkravet sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, jf. retsplejelovens § 263 f, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1, skal der som udgangspunkt ikke betales retsafgift for udlæg efter retsplejelovens § 720, stk. 1, nr. 1.

Den retsafgift på 500 kr., som efter forslaget skal betales ved indleveringen af betalingspåkravet, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, vil således også dække en efterfølgende tvangsfuldbyrdelse, når tvangsfuldbyrdelsen i medfør af det foreslåede § 263 f, stk. 1, 2. pkt., iværksættes uden fornyet anmodning.

I tilfælde, hvor kreditor har valgt at få betalingspåkravet med påtegning tilbage uden på det tidspunkt at indlede tvangsfuldbyrdelse, vil der imidlertid, hvis kreditor senere anmoder om udlæg på grundlag af

betalingspåkravet, skulle betales sædvanlig retsafgift på 300 kr. for anmodningen om udlæg, jf. retsplejelovens § 720, stk. 1, nr. 1.

Der vil endvidere skulle betales retsafgift for udlæg, hvis kreditor senere end 3 måneder efter, at betalingspåkravet blev indleveret til Retten i Grønland, fremsætter ny anmodning vedrørende kravet, jf. den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 722.

Det bemærkes i den forbindelse, at oversendelsen af betalingspåkravet med påtegning fra Retten i Grønland til kredsretten med henblik på tvangsfuldbyrdelse ikke er en ny anmodning fra kreditor. Når kreditor i betalingspåkravet har valgt, at tvangsfuldbyrdelse skal iværksættes uden ny anmodning, hvis skyldneren ikke har indsigelser mod kravet, vil indleveringen af betalingspåkravet fungere som en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, og tvangsfuldbyrdelsen vil i givet fald skulle ske på grundlag af denne oprindelige anmodning, uanset om der i mellemtiden måtte være gået mere end 3 måneder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen angår lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I retsplejelov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 18. september 2023, som ændret ved lov nr. 1781 af 28. december 2023, § 2 i lov nr. 1782 af 28. december 2023, § 4 i lov nr. 1794 af 28. december 2023 og § 2 i lov nr. 411 af 23. april 2024, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 262. ---</p>	<p>1. Efter § 262 indsættes i <i>afsnit III</i>:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 22 <i>Betalingspåkrav</i></p> <p>§ 263. Reglerne i dette kapitel kan anvendes ved inddrivelse af forfaldne pengekrav på højst 100.000 kr., når kreditor ikke forventer, at skyldneren har indsigelser mod kravet eller vil gøre modkrav gældende. Renter og omkostninger medregnes ikke ved opgørelsen af kravets værdi.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Er der angivet flere skyldnere i samme betalingspåkrav, anvendes reglerne i §§ 263 d-263 g for hver skyldner for sig.</p> <p>§ 263 a. Inddrivelsen indledes ved indlevering af betalingspåkrav til Retten i Grønland.</p>

Stk. 2. Såfremt kreditor anmoder om, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 2, er det en betingelse, at der er værneting i Grønland efter § 601, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3. Før betalingspåkravet indleveres til retten, skal der til skyldneren være sendt et påkrav, der opfylder betingelserne i stk. 4 og 5, og den frist, der er nævnt i stk. 5, skal være udløbet, medmindre overholdelse af disse bestemmelser vil medføre en nærliggende risiko for, at fordringen ellers ikke vil kunne inddrives.

Stk. 4. I påkravet skal tydeligt angives alle oplysninger, som er nødvendige for skyldnerens bedømmelse af fordringen.

Stk. 5. I påkravet skal angives en frist, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved der påføres skyldneren yderligere omkostninger. Fristen skal være mindst 14 dage fra afsendelsen af påkravet.

§ 263 b. Betalingspåkravet skal indeholde

1) parternes navne og adresser, herunder en adresse, hvortil meddelelser til kreditor kan sendes,

2) kreditors krav og

3) en beskrivelse af baggrunden for kreditors krav.

Stk. 2. Betalingspåkravet skal endvidere indeholde oplysning om,

1) hvorvidt kreditor ønsker betalingspåkravet forkyndt for skyldneren, såfremt udlæg er udelukket efter § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1,

2) hvorvidt kreditor ønsker, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning fra kreditor, såfremt skyldneren ikke fremsætter indsigelser, og

3) hvorvidt kreditor ønsker, at retssagsbehandling indledes på grundlag af betalingspåkravet uden indlevering af stævning, såfremt skyldneren fremsætter indsigelser.

Stk. 3. Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betalingspåkravets udformning, herunder om anvendelse af særlige blanketter og om indlevering af kopier af betalingspåkravet.

Stk. 4. Retten i Grønland vejleder om udfyldning af blanketter.

§ 263 c. Opfylder betalingspåkravet ikke kravene i §§ 263-263 b, afvises sagen ved en beslutning, der meddeles kreditor. Det samme gælder, hvis kreditors krav ikke findes begrundet ved sagsfremstillingen. Efter kreditors anmodning skal afgørelsen om afvisning begrundes.

Stk. 2. Retten kan give kreditor en frist til at afhjælpe mangler som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Retten træffer afgørelse om betaling af sagsomkostninger og giver betalingspåkravet påtegning herom.

§ 263 d. Retten sørger for, at betalingspåkravet vedhæftet den i stk. 2 nævnte vejledning bliver forkyndt for skyldneren, medmindre udlæg er udelukket efter § 603, stk. 1, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, stk. 1, og kreditor har anmodet om, at forkyndelse i så fald undlades, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Domstolsstyrelsen udarbejder en vejledning til skyldneren om retsvirkningerne af betalingspåkravet og om, hvad skyldneren bør foretage sig til varetagelse af sine interesser.

§ 263 e. Har skyldneren indsigelser mod kravet, skal skyldneren skriftligt give retten meddelelse herom inden 4 uger fra forkyndelsen af betalingspåkravet.

§ 263 f. Fremkommer der ikke rettidigt indsigelser mod kravet, jf. § 263 e, giver retten betalingspåkravet påtegning herom og underretter parterne. Såfremt kreditor har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning, jf. § 263 b, stk. 2, nr.

2, sender retten betalingspåkravet til kredsretten, og betalingspåkravet sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse. Såfremt kreditor ikke har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning, sender retten udskrift af betalingspåkravet til kreditor.

Stk. 2. Når betalingspåkravet har fået påtegning efter stk. 1, 1. pkt., har det samme bindende virkning som en dom.

Stk. 3. Skyldneren kan inden for en frist på 4 uger kræve sagen genoptaget. Anmodning skal fremsættes til Retten i Grønland. Fremsættes anmodningen til kredsretten, giver kredsretten straks Retten i Grønland meddelelse herom. Retten i Grønland kan undtagelsesvis genoptage sagen, hvis anmodning fremsættes senere, men inden 1 år. Genoptagelse kan betinges af, at skyldneren betaler eller stiller sikkerhed for de sagsomkostninger, der er pålagt.

Stk. 4. Genoptages sagen, annullerer retten påtegningen efter stk. 1, 1. pkt., og går frem efter § 263 g.

§ 263 g. Fremkommer der rettidigt indsigelser mod kravet, jf. § 263 e, og har kreditor anmodet om, at retssagsbehandling indledes uden indlevering af stævning, jf. § 263 b, stk. 2, nr. 3, iværksætter retten retssagsbehandling på

	<p>grundlag af betalingspåkravet, der sidestilles med en stævning. Har kreditor ikke anmodet om, at retssagsbehandling indledes uden indlevering af stævning, sendes betalingspåkravet til kreditor, og skyldneren underrettes herom.«</p>
<p>§ 598. Tvangsfuldbyrdelse kan ske på grundlag af</p> <p>1) domme og beslutninger afsagt eller truffet af domstole eller andre myndigheder i Grønland, hvis afgørelse efter lovgivningen kan tvangsfuldbyrdes,</p> <p>2-9) ---</p> <p>Stk. 2-6. ---</p>	<p>2. I § 598, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »tvangsfuldbyrdes,«:</p> <p>»betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, stk. 1,«.</p>
<p>§ 599. ---</p> <p>Stk. 1. ---</p> <p>Stk. 2. Beslutninger kan fuldbyrdes straks, medmindre andet er bestemt i beslutningen.</p> <p>Stk. 3. De forlig, der er nævnt i § 598, stk. 1, nr. 2, kan fuldbyrdes, når kravet er forfaldet, medmindre andet er bestemt i forliget.</p> <p>Stk. 4-6. ---</p>	<p>3. I § 599 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, stk. 1, kan fuldbyrdes straks.«</p> <p>Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.</p>
<p>§ 600. Anmodning om tvangsfuldbyrdelse kan først indgives efter udløbet af de frister, der er nævnt i § 599. For krav omfattet af § 599, stk. 6, kan anmodning tidligst indgives dagen efter sidste rettidige indbetalingsdag.</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>4. I § 600, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.</p>

<p>§ 609. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Indsigelser mod rigtigheden af domme og kendelser og indsigelser mod indenretlige forlig, som angår rettens virksomhed, kan ikke gøres gældende under tvangsfuldbyrdelsen.</p>	<p>5. I § 609, <i>stk. 3</i>, indsættes efter »kendelser«: »samt betalingspåkrav med påtegning efter § 263 f, <i>stk. 1</i>,«.</p>
<p>Kapitel 55 <i>Afgifter i borgerlige domssager i 1. instans</i> <i>Borgerlige domssager</i></p>	<p>6. Overskriften før § 708 affattes således: »<i>Borgerlige domssager og betalingspåkrav</i>«</p>
<p>§ 708. For borgerlige domssager i 1. instans svares en afgift på 500 kr.</p>	<p>7. I § 708 indsættes efter »1. instans«: »og betalingspåkrav«.</p>
<p>§ 708. ---</p>	<p>8. I § 708 indsættes som <i>stk. 2</i>: »<i>Stk. 2.</i> Afgiftspligten bortfalder, hvis forkyndelse af betalingspåkravet undlades, fordi udlæg er udelukket efter § 603, <i>stk. 1</i>, eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 eller 171 eller § 207, <i>stk.</i> 1, og kreditor har anmodet om, at forkyndelse i så fald undlades, jf. § 263 b, <i>stk. 2</i>, nr. 1.«</p>
<p>§ 715. Afgiftspligten indtræder 1) for stævninger og andre processkrifter af afgiftspligtigt indhold: ved indleveringen, 2-3) ---</p>	<p>9. I § 715, <i>nr. 1</i>, indsættes efter »stævninger«: », betalingspåkrav«.</p>
<p>§ 720. ---</p>	<p>10. I § 720 indsættes efter <i>stk. 1</i> som nyt stykke:</p>

<p><i>Stk. 2.</i> Anmoder en kreditor samtidig om udlæg på grundlag af udpantningsret hos samme skyldner for flere krav, svares én afgift.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Anmoder en kreditor om udlæg eller arrest for samme krav hos flere skyldnere, svares der afgift for hver skyldner. Dette gælder dog ikke, hvis skyldnerne er samlevende ægtefæller, eller hvor begæringen vedrører fast ejendom, som tilhører skyldnerne i forening.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Afgiftspligten bortfalder, hvis fogedretten efter § 603, stk. 1, afviser at foretage udlægsforretning, eller hvis forretningen afvises efter konkurslovens §§ 16, 16 a, 31 og 171 og § 207, stk. 1.</p>	<p>»<i>Stk. 2.</i> Når tvangsfuldbyrdelse iværksættes på grundlag af et betalingspåkrav i medfør af § 263 f, stk. 1, 2. pkt., betales ikke afgift efter stk. 1, nr. 1, jf. dog § 722.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>
---	--